

הישיבה

הגליון לבן הישיבה

גליון מס' 22
חשוון ע"ג

אליך בן ישיבה תלמידי היקה

כשהייתי אצלך לביקור בישיבה בחודש אלול, התרגשתי מאד. גדלת והיית לאיש, הינך בן ישיבה, בן עליה, בחור לתפארת. ראיתי את עיניך המאירות, את הכרק הזוהר, את הצימאון, הרגשתי וחשתי את חשקת התורה הבווערת בך, את הרצון המוחלט שלך להצליח, להתקדם, להתעלות.

אמרתי לך זאת, אבל אני כותב לך שוב כעת בתחילת זמן החורף, כי אני יודע שלא כולם אומרים לך זאת, לא כולם מכירים בעובדה זו, לא כולם מכירים אותך היטב ויודעים להעריך את המאמצים שאתה עושה כיום כדי להיות טוב יותר וכדי להתקדם ולהתעלות.

יכול להיות שאפילו אתה בעצמך אינך יודע להעריך את העמל שהנך משקיע כדי לצמוח ולגדול בתורה וביראת שמים. אתה עסוק בלעשות זאת בפועל ואולי אינך מודד את הדברים ומביט בסיכומם כפי שאני יכול לעשות זאת מבחוץ אז אני שמכירך, אומר לך שהדברים היו ניכרים לעיניי.

ומברך אני אותך בברכה נאמנה, שלא יכבה האור, שלא תימוג ההתלהבות, שלא יצטנן החום ושלא יכה הברק, שלא יהיה ניסיון או מכשול שיוצב ברכך הסלולה מעלה, שלא יעכב דבר את התקדמותך ושלא יעמוד בדרכך משהו שיוכל לעצור את המשך הנסיקה.

דע לך שהדרך שהנך צועד בה, דרך המלך היא, דרך של הצלחה מובטחת. הנך בונה את אישיותך ואת עולמך האישי באופן נעלה ומרומם, כי השקעתך הגדולה בתורה, בשלימות המידות, ביראת שמים וכל זאת בשמחה כשחיוך נסוך על פניך, הינה מתכון בטוח לשלימות הנכספת.

אל תיסוג ואל תרפה מכך, הצב לעצמך עוד ועוד אתגרים שאותם תכבוש בקלות אי"ה בזמן הבעל"ט.

אהיה לבקרך שוב במהלך חודשי החורף ואיני יכול להמתין מלראותך שוב ולדעת כי דבק אתה במשימתך לגדול והתעלות. אחאל לך זמן חורף בריא לעבודתו יתברך בהתעלות אין קץ.

בהצלחה לכל "בני הישיבות" שהצטרפו לשבט בני התורה בחודש זה ולכל הותיקים. ברכה והצלחה.

שלמה רוזנשטיין

להצליח בישיבה

מה היא הדרך להצליח?
מה הסוד שהופך בחור למבין בלימוד,
שקדן, מתמיד, למדן?

להחליט החלטה תקיפה וחד משמעית באופן ברור ומוחלט. החלק השני: "תפילה לסיעתא דשמיא", עליך להתמיד בתפילה רצינית הבוקעת מעומק הלב לסיעתא דשמיא, לבקש מבורא עולם ולהתחנן לפניו שיתן לך עזרה וסיוע להצליח בהגשמת החלטתך. התפילה לסיעתא דשמיא היא יסוד גדול ומכריע בהצלחה בלימוד וביראת שמים. אפשר להתפלל בברכות קריאת שמע: "אבינו אב הרחמן... תן בליבנו בינה להבין ולהשכיל וכו' והאר עינינו בתורתך..." בכונה עצומה ובתחנונים. כמו כן בתפילת "שמונה עשרה", בברכת חונן הדעת "חננו מאתך חכמה וכו'". גם לפני "יהיו לרצון אמרי פי" - בסיום התפילה - אתה יכול להתפלל ולפנות להקב"ה בלשונך, בבקשות ברורות, בשפה פשוטה, לבקש ולהתחנן על כל שאיפותיך בתורה וביראת שמים. החלטה ברורה, ותפילה לסיעתא דשמיא, הם המפתחות העיקריים להצלחה בישיבה. מכאן ואילך, הדרך סלולה עבורך להמשיך להתעלות ולהגשים את שאיפותיך. זה הזמן, עכשיו בתחילת זמן קיץ, להחליט ולהצליח. בהצלחה

בחורי ישיבה רבים שואלים: מה היא הדרך להצליח? איך אפשר להיות בחור טוב ורציני? איך נהפכים לבחור מובחר? מה הסוד שהופך בחור למבין בלימוד, שקדן, מתמיד, למדן?

התשובה היא כמובן ארוכה מאד ויש בה פרטים רבים, אך דע לך, עיקר ההצלחה תלויה בשני דברים מרכזיים. אם תתחיל בזה, מובטח לך שתצליח גם בהמשך הדרך. דבר ראשון: "החלטה" אתה חייב להחליט להצליח, אתה חייב להחליט להיות בחור טוב ומצליח. ההחלטה לגבי עתידך ומצבך תלויה באדם אחד ויחיד בלבד - בך, ורק בך. אף אחד לא יוכל להחליט עבורך, מה תהיה, או מה יהי עתידך. אתה בוחך, אתה עושה, אתה מבצע. ולכן, קודם כל דבר, קבל על עצמך החלטה ברורה - מה אתה רוצה מעצמך. תחליט להיות טוב, תחליט להצליח, תחליט להיות מתמיד ושקדן. ההצלחה של החלטתך תלויה כמובן בעוצמה ובהחלטיות שלה. אם אתה מחליט בכל תוקף ובעוצמה רבה, יש להחלטתך תוקף. אך אם ההחלטה נעשית בחצי פה ובשפה לא ברורה ומוחלטת, לא יהיה לה כוח לעמוד מול הנסיגות והמטלות בעתיד. לכן עליך

בן ישיבה, תהא לך? לתקן לזכרה?

אנחנו לעזרתך בכל עניין ונושא בדרכך לעלות מעלה מעלה. צוות מורחב של 'מוקד הישיבה' לעזרתך בכל יום בשעות הערב

מוקד הישיבה: 1-800-20-18-18

(שיחת חינם)

הדרכה לבני הישיבות

דברי הדרכה והכוונה לבאים בשערי הישיבה הגדולה
מאת מרן ראש הישיבה רבינו הגאון רבי גרשון אדלשטיין שליט"א

- סדרי הישיבה הם דבר הכרחי להצלחה בתורה • חשוב מאד להכין את השיעור
- ההצלחה בתורה אינה טבעית וזוכים לזה רק בסייעתא דשמיא בשכר היגיעה • אין מקום להתיימשך ממה שלא מבינים את השיעור

להבין כמה שיכולים, ואם נשאר חלק מן השיעור שאינו מובן לא אירע כלום, ולא דורשים מן התלמיד יותר מכוחותיו אלא כפי מה שהוא יכול.

אמרו חז"ל (מכות א, ג) הרבה תורה למדתי מרבותי ומחברי יותר מהם ומתלמידי יותר מכולם, וצריכים לדעת כי מה שאמרו מתלמידי יותר מכולם, אין זה אמור רק כלפי ראשי הישיבה והרבנים, אלא כל אחד ואחד מבני הישיבה כשמסביר בלימוד לחברו, נקרא בזה רב, וחברו נחשב בזה לתלמידו, ויש בזה המעלה של "מתלמידי יותר מכולם", ויכול להיות כי אותו בחור

**כשבחור יושב ולומד,
ורבים באים לשאול
אותו, אין לראות בזה
בזבוז זמן, ואפילו שהוא
מצטיין ויכול ללמוד
לבד, כדאי לו להשקיע
מזמנו ולענות בסבלנות
לשואלים אותו**

שולמד בישיבה יהיה 'תלמיד' של רבותיו, ויחד עם זה יהיה 'רב' או 'חבר' של אחרים. והדברים הללו הם עניינים כלליים הנוגעים בכל מקום. כשבחור יושב ולומד, ורבים באים לשאול אותו, אין לראות בזה בזבוז זמן, ואפילו שהוא מצטיין ויכול ללמוד לבד, כדאי לו להשקיע מזמנו ולענות בסבלנות לשואלים אותו, כי בדרך הטבע יש הצלחה כשמסבירים לאחרים, שעל ידי ההסברה מקבלים הבנה יותר בהירה, ויש בזה גם זכות לסייעתא דשמיא, כיון שמזכה את הרבים מתוך סבלנות ומידות טובות.

(מתוך דברי הדרכה שנאמרו לתלמידי שיעור א בפתיחת זמן אלול תשס"ז)

השיעורים ששמע, והשני אמר לו מדוע אתה כותב את מה שאתה שומע, ראה אותי שאני כותב ומחדש שיעורים בעצמי שיהיה לי מה לומר כשאהיה ראש ישיבה, והסוף היה שהתלמיד שחזר על השיעורים נעשה ראש ישיבה והוא מצליח מאד בתפקידו, והשני שהכין שיעורים בבחורות, נשאר עם השיעורים שהכין, זו התוצאה. ועוד צריכים לדעת מה שאמרו חז"ל (מגילה ו, ב) יענית ומצאתי תאמין, והיינו שעל ידי יענה והתמדה בתורה לפי כוחו, לא מדברים על התאמצות יותר מהכוחות אלא ניצול כל הכוחות בשלמות, כל אחד לפי כוחו, על ידי זה זוכים ל"ומצאתי", והיינו כמו מציאה שהיא בהיחס הדעת, מפני שההצלחה בתורה אינה טבעית וזוכים לזה רק בסייעתא דשמיא בשכר היגיעה.

ובעיקר צריכים לשים לב על ההנהגה שבין אדם לחברו, להתנהג במידות טובות בין אדם לחברו, לא לגרום שום צער וחלישות הדעת, ולהיזהר בכל מילה ודיבור שמוציאים מהפה, שלא לגרום אונאת דברים וחלישות הדעת למישהו, ואני מכיר אנשים שנהרסו מאד בביתם שלא לגרום חלישות הדעת לאחד מבני הבית, וצריכים כך להיזהר גם בכבודו של כל אחד ואחד בישיבה.

יש תלמידים שאינם מוכשרים כל צרכם להבין מה שנאמר בשיעור לפעמים ראש הישיבה הוא למדן גדול ואינם מבינים את סברותיו העמוקות, ויש כאלה שכוח הריכוז שלהם חלש ואינם יכולים להתרכז ולקלוט את כל השיעור, וצריכים לדעת שאם לא מבינים את כל השיעור די בזה שהבינו חלק מן הדברים, והאסון הוא שיש כאלה שמתייאשים ונשברים ממה שאינם מבינים את הכל, ועלינו ללמוד את ההנהגה הראויה מדברי חז"ל. הנה בגמרא (עירובין יג, א) מובא על רבי מאיר שלמד תורה אצל רבי עקיבא, ורבי מאיר לא הצליח להבין את דבריו העמוקים, ומה עשה? לא נשבר ולא התייאש ולא התאמץ יותר מכוחו, כשראה רבי מאיר שאינו מבין את רבי עקיבא עזב אותו והלך ללמוד תורה מרבי ישמעאל, ושם למד את הידיעות הפשוטות והמקובלות שאפשר להבינם בנקל, ואחרי שגמר ללמוד את הידיעות הפשוטות אצל רבי ישמעאל, חזר לרבי עקיבא ואז כבר הבין את דבריו, ונעשה חריף כל כך שלא יכלו חבריו לעמוד על סוף דעתו, וכן אמרו חז"ל (סנהדרין כד, א) שהיה עוקר הרי הרים וטוחנון בזה בה בסברא, עד כדי כך!

ולמדנו מכאן שאין מקום להתייאש ממה שלא מבינים את השיעור, וכמו שרבי מאיר שלא הבין את דברי רבי עקיבא לא התייאש, ומן הסתם שכן הבין חלק מדבריו אלא שהעדיף ללכת לרבי ישמעאל שהיו כל דבריו ברורים לו, וכל זמן שאין אפשרות לשמוע שיעור במקום אחר אסור להתייאש ממה שלא מבינים את כל השיעור, אלא צריכים להשתדל במידת האפשר

נזכיר כמה דברים שנוגעים מאד למעשה.

ראשית צריכים לדעת כי סדרי הישיבה הם דבר הכרחי להצלחה בתורה, בחור שמקפיד על סדרי הישיבה, ונמצא בכל הסדרים של תורה, תפילה ומוסר, זה בדוק ומנוסה שיש הצלחה בזה, וכל אלו שמתנהלים על פי סדרי הישיבה הכל הולך אצלם בהצלחה, והם מאושרים ושמחים ויש להם הרגשה טובה ונעימה, ושמעתי כך מכמה תלמידים שלא היו שומרים על סדרי הישיבה, ומאז שהתחילו לשמור על סדרי הישיבה חל אצלם מהפך ושינוי גדול, והם מאושרים ומצליחים הרבה יותר ממה שהיה לפני ששמרו על סדרי הישיבה.

...והנוגע לעצם הלימוד, כשנמצאים בשיעור חשוב מאד להכין את השיעור, ודי בהכנת הסוגיא עם פירש"י ותוספות, גמרא עם פירש"י ותוספות זה כבר הכנה טובה מאד בשביל השיעור, ואמנם אם יש עודף זמן כל אחד יכול לראות עוד דברים כפי

**יש תלמידים שאינם
מוכשרים כל צרכם
להבין מה שנאמר
בשיעור, לפעמים
ראש הישיבה הוא
למדן גדול ואינם
מבינים את סברותיו**

מה שמתחשק לו, אבל להכנת השיעור צריכים בעיקר לדעת את פשוטות הגמרא עם פירש"י ותוספות, אנחנו רגילים ללמוד בשיעור חצי עמוד גמרא בכל יום, זה מאד קל ואינו קשה, וכולם הניחם ושמחים בזה.

וכן חשוב מאד לחזור על השיעור בו ביום עם חברותא, כי שמיעת שיעור היא כמו שלומדים גמרא, וכפי שבלימוד הגמרא מתברר בחזרה יותר ממה שהבינו בפעם הראשונה, ומה שלא מבינים בפעם הראשונה מבינים בפעם השנייה, כך גם בחזרת השיעור, הבנת השיעור משתנה על ידי החזרה, וכשחוזרים על השיעור עם חברותא מבינים את הדברים יותר ממה שהיה מובן בשעת השיעור.

ודא עקא שיש מזלזלים בזה, כפי שהיה מעשה לפני שנים רבות, ששני בחורים ישבו וחזרו על השיעורים, האחד כתב את

בן ישיבה,
תהי' לך? כתקן לזכרה?

אנחנו לעזרתך בכל עניין ונושא
בדרכך לעלות מעלה מעלה.
צוות מורחב של 'מוקד הישיבה'
לעזרתך בכל יום בשעות הערב

מוקד הישיבה:
1-800-20-18-18

שאל בני

תשובה:

אליעזה, התשובה להלן נכונה מאד לגבי זמן חורף הראשון בישיבה אך רק לראשון כי אם באופן כללי לזמן חורף בישיבה.

היופי האמיתי והאוצר שטומן בחובו 'זמן חורף', הוא בעיקר משום שהוא מתאים לכולם, ממש לכולם. ברור - שעבור מי שהשקיע כל אשר יכל בזמן אלול. אבל גם מי שלא עשה מספיק, גם מי שחושב שהיה יכול לעשות יותר מאמץ באלול, לכולם מאיר את פניו 'זמן חורף' באור יקר.

היה אפשר אפילו להגזים ולומר שזמן חורף הינו היפה ביותר, המאיר ביותר והמשמעותי ביותר מבין כל זמני הלימוד בשנה. יש לו משהו שאין לאף אחד אחר, כוחות מיוחדים, סגולות ייחודיות.

וכל זאת, משום סיבה אחת.

כולנו זקוקים למשהו שידרבן אותנו, שיזכיר לנו את תפקידנו ואת הדרך הראויה והנכונה לצעוד בה, למרות שאולי לפעמים קשה וגם אם ישנם אתגרים לא קלים או הפרעות כלשהם מכל סוג שהוא וכל לפי רמתו ודרגתו.

אבל, ולזאת אולי לא שמת לב, הדרבון המשמעותי ביותר לאדם, היא ההצלחה. אין כמו הצלחה כדי לדרבן אותנו לעשות עוד ועוד, שוב ושוב, להתקדם ולצעוד, לדגל על מכשולים ולצלוח את הקשיים. כשאנו מצליחים, מתעוררים בנו כוחות מיוחדים שמעניקים לנו את כל הסיבות שבעולם לא לשים לב לכולם חוץ מלהמשך הדרך ולהמשך ההצלחה.

הצלחה, צריך למדוד.

צריך לחוש את ההצלחה להרגיש אותה ולדעת שהיא קיימת והיא מוכחת.

שאלה:

שאל בני

תשובה:

ישראל יעקב, כדי להתחיל להשקיע ולהרבות "יראת שמים", עליך להכיר בראש ובראשונה את הצורך הגדול ביראת שמים. כאשר תדע בהכרה מוחלטת וחזקה כי אתה זקוק לחיזוק ביראת שמים, תוכל להשיג ולרכוש את הדרגות הנכונות ביראת שמים, המתאימות למצבך למעמדך ולגילך.

כדי להתקדם כראוי וכיאות בענייני יראת שמים, יש צורך בכמה צעדים.

לימוד ספרי מוסר, תרופה בזוקה ויעילה כנגד כל דבר המבלבל את האדם ממחשבתו הזכה. כדאי ומומלץ להתרגל ללימוד ספרי מוסר בכל יום, ולקרוא את מילות המוסר בקול רם שתשמע האוזן את הפה הדובר. יש בכך חיזוק גדול. לימוד גמרא בעיון, יש לו גם סגולות נפלאות בהחלשת כוח היצר, כי כידוע לך ככל שגיבר כוח התורה כך ייחלש כוח היצר הרע, השואף להפילך. בכלל, כאשר האדם משקיע את עצמו כל כולו בלימוד והלימוד הוא דרך להדבקות

לכבוד מצרכת "הישיבה"

אני לומד בשיעור אי ובאמן אלולי השקצתי רבות כדי להיכנס בהלן ימיני לישיבה. ברצוני לשאול מה עלי לקבל על עצמי או לעשות לקראת זמן חורף? האם ישנה התייחסות מיוחדת לטכנאי לשים לב אליה בזמן חורף בישיבה?

אליעזר כ.
ירושלים

זה, זמן חורף. כי למדוד הצלחה של חודש - כמעט שאי אפשר, בקושי של שלושה חודשים. אולם חמישה ושישה חודשים הינם פרק זמן "מדיד"! במבט קל על עצמינו נוכל לדעת היטב בעוד חמישה חודשים היכן היינו בראש חודש חשוון והיכן אנו עומדים בראש חודש ניסן!

אוי לו לבחור שחמישה חודשים לא עשו לו כלום, לא קידמו אותו במשהו, לא הותירו בו חותם. כי חמישה חודשים ללא התקדמות הינם חד משמעית חמישה חודשים של נסיגה.

היום, עכשיו, עליך לקבוע לעצמך יעד ברור, היכן אני רוצה לראות את עצמי בעוד חמישה חודשים. וזה יכול להיות בכל נושא. כל אחד ורמתו כל אחד ודרגתו כל אחד ושאיפותיו. התפילה שלי בעוד חמישה חודשים לא תהיה כפי שהיא היום, היא תהיה בריכוז גבוה יותר, בהשקעה יתירה, הסדרים שלי ייראו אחרת, לימוד המוסר, השינון, החזרה, העמקות, העיון, לימוד ההלכה, המידות, הברגרות האישית.

זה היופי של זמן חורף. היכולת למדוד את השינוי ואת ההצלחה, לחוש אותם, לפעמים עד כדי שגם משהו מהסובבים אותנו, אחד מאנשי הצוות בישיבה, חברים ואפילו בני משפחה או מכרים, גידו לנו בסוף זמן חורף, אתה נראה אחרת, נשמע אחרת, מתנהג אחרת.

בראשיתו של זמן חורף, קבל על עצמך דבר אחד פשוט וברור מאליו. הגד לעצמך בקול שקט אך רועם פנימה שלא יתכן שחמשת החודשים הקרובים יעברו ואני אעמוד באותו מקום באותה נקודה ופשוט לא יקרה לי כלום.

כי אם כן, זו תהיה ממש בושה.

לכבוד מצרכת "הישיבה"

אני שומע רבות מהמשגיח שלי על החשובות של לומד תורה עם "יראת שמים". היות ואני מרגיש שיש לי הרבה מה להוסיף ב"יראת שמים", רציתי לשאול כיצד מתחילים לצבור על "יראת שמים" הלכה למעשה?!

ישראל יעקב מ.
ירושלים

בה, יש לו בזה חיזוק גדול באמונה וביראת שמים.

עליך לקרוא בקול רם את הי"ג עיקרי האמונה ולהשרישם בליבך, הם יסוד האמונה. הרמב"ם כותב כי י"ג עיקרי האמונה חייבים להיות שגורים על פיו ומחשבתו של כל אדם, ויש בכך פסק הלכה של הרמב"ם, בכל יום לאחר התפילה אמור את הי"ג עיקרי האמונה.

בתפילה, עליך להרגיל את עצמך לפנות אל הקב"ה בכל עניין ועניין, אין צורך בניסוח תפילות מיוחדות לשם כך, כל מה שאתה זקוק הוא לדבר על המציק לך על בעיותיך, לבקש ולהתחנן להשי"ת שיושיע אותך מהדברים המעיקים, עליך להודות לו על חסדו בדברים החיוביים במהלך יומך. כאשר תבקש דבר מה מהשי"ת, אתה יכול לקבל על עצמך קבלה לחיזוק, ובתפילה תאמר כי הנך מקבל על עצמך להתחזק בדבר זה וזה והנך מבקש ממנו יתברך שיושיע אותך וישמע ויקבל תפילתך במה שאתה פונה אליו. יצירת הקשר הישיר עם בורא העולם תסייע לך רבות לחיזוק ביראת שמים.

החכם הגדול מכולם

בחור מוכשר כמוני עם אחוזי אהדה כל כך נמוכים בשיעור ב? בוששה, בוששה לכל החברים, לצוות, לראשי הישיבה, ולשם של הישיבה בעצמה, ולדורותיה. כן. נקודה.

טוב, באופן כללי אני בחור מוכשה, נו, מה זה מוכשה, כישרוני למעלה מהממוצע ואני עוד משתמש בלשון של ענווה, כי אני מעלה את הדברים על הכתב.

אינטליגנט, זו גם הגדרה שבהחלט לא תכשיל אותי בגאווה, והייתי מוסיף את הענין של ההבנה. אני מבין דברים, ודברים מתוך דברים ומבין מה עומד מאחורי הדברים ומאיפה הם נולדים. יודע לנתח.

כן זה יותר טוב.

אז איפה רבש"ע, נפלת עם אחוזי האהדה הנמוכים? משונה המצב הזה ואפילו מבייש.

את הישיבה - כמוכן...

אוכל אותי העניין הזה.

נו, מה התחלתי לכתוב יומן? זה לא יומן, העלאת הדברים על הכתב באופן כישרוני, כדי ללבן אותם, קראתי פעם שזה מועיל מאד.

את נטילת ידים שחרית ליד המיטה? יש דעות מקילות וזה בכלל לא חובה ובכלל שיתחיל לטפל בדברים רציניים".

בדרך לרב כהנא ניסיתי לסכם את הדברים, האם יש איזשהו מכנה משותף לכל התגובות, אני לא חושב, זה רגיל סטנדרטי, ככה מגיבים, כך אנשים מדברים, משהו חריג? אולי קצת.

מעניין, אתה מבין? אני ראיית את זה בכיתה ו', אבל כשאתה צעיר זה לא בא לידי ביטוי בצורה כל כך קיצונית. אתה חכם, אתה מבין, אתה אינטליגנט, יש לך יכולת ניתוח, הכל בסדר גמור. אבל הטבע האנושי אינו יכול לסבול מישוה שהוא 'אויבער חוכם' - מתחכם, על כל דבר יש לו מה לומר ובדרך כלל האמירה היא מתנשאת, מזלזלת, בזחיחות, עם חיוך מעושה. בסוף זה מתפוצץ, אני עוקב אחרי ילדים ונערים מתבגרים כמה שנים טובות, יש שמקבלים את התובנה ועומדים מול המציאות שאתה עומד בפניה היום אחרי שנתיים, יש אחרי שלוש ויש אחרי חמש. אבל זה לא מחזיק הרבה מעמד.

הרב כהנא נאנח. הבעיה הגדולה היא ההטעיה, הדימיון, כי האויבער חוכמים המתחכמים, הם בדרך כלל בחורים חברהמנים, מוכשרים, אינטליגנטים, בעלי חוש הומור טוב. החברים נותנים להם אפשרות לדמיון שיש להם מעמד חברתי טוב בדרך כלל, אבל הגבול הוא דק ורגיש ובסוף זה נגמה. לכן גם המשבר הוא גדול.

לא נעים. אתה חייב להתחיל לסנן את צורת התגובה שלך. מעריכים אותך, מכבדים אותך ואת חכמתך, את 'ההבנה' שלך, הכל טוב ויפה.

אבל די עם הזלזול, עם ההתנשאות, עם ההתחכמות ועם הביטול של כל דבר בהינף יד.

הרב כהנא, יש לי עוד שאלה קטנה. נו, למה המשגיח בישיבה גדולה לא יכל לומר לי את הדבר הזה, המשגיח בישיבה הקטנה לא יכל לומר לי את זה, למה הגעת עד אליך? למה הם שלחו אותי 'למטה'?

זה בדיוק העניין, אתה לא מקבל מהם, אתה מזלזל באופן טבעי במה שהם אומרים ובהבנה שלהם, הם ידעו היטב מה הבעיה והם מכירים היטב אותך ואת מהותך. לכן בדיוק הם גם מבינים שאין סיכוי שתהיה מושפע מדבריהם. אני, היות והכרת אותי בעיניים צעירות של ילד, עדיין חוש הביקורת והזלזול שלך לא היו כל כך מפותחים כדי שגם אני אהיה במצב של חוסר התייחסות מצידך. לכן הגעת אלי?

נקשתי שלוש נקישות קלות על הדלת, חורקת הדלת הזאת, ישנה. ואני יושב על הכסא מהצד השני של השולחן.

מה פתאום ללכת להתייעץ? עם מי? באתי לפה - להתייעץ, אני לא יכול לעזור לך, אולי המשגיח או ראש הישיבה של הישיבה הקטנה, היה לך קשר טוב עם מישהו מהם? אתה חושב שמישהו מהם מכיר אותך היטב ואתה סומך על שיקול דעתם?

אני חושב שכן, כך נראה לי. טוב, אני חושב לעצמי, לפחות המשגיח כאן לא חושב שהוא מספיק מבין, "גדול עליו" הסיפור שלי.

לא למדת בתלמוד תורה "דרך אמת" לפני שהגעת אלינו? כן.

יש שם 'מלמד' בכיתה ו' קוראים לו הרב יעקב כהנא, אני חושב שכדאי שתדבר איתו.

העולם הזה התדרדר למדרגה תחתונה ביותר, המשגיח בישיבה גדולה שולח אותי למשגיח בישיבה קטנה והמשגיח בישיבה הקטנה שולח אותי לרב של כיתה ו'. עוד מעט ישלחו אותי לגנת של גן חובה ומישהו יעלה בדעתו שאני עוד אמור לקבל ממנה את חוות הדעת המלומדת.

אבל זה כבר אצלי עכשיו לאתגר ואפילו לנושא מסקרן ולמען האמת אני גם מסכים לגמרי שהרב כהנא הוא איש משכמו ומעלה, יודע ומבין, אדם ראוי בהחלט.

אבל הוא זקן מה הוא מבין, כשהייתי בכיתה כבר היו לו שערות לבנות בזקן - טענתי בלטה.

כשהיית בכיתה ו' לפני שמונה שנים הוא היה בן ארבעים ושישים והיו לו שערות לבנות בזקן ועכשיו הוא בן חמישים והוא לא זקן. חמישים זה כן זקן, זה לא זקן. נו טוב.

אתה יודע מה 'אויבער חוכם'? אני חושב שכן, זה מה שאתה! לא הבנתי...

אויבער חוכם זה 'מתחכם' לא? אני מתחכם? אני חכם ובוגר. נכון אתה גם חכם, גם בוגר וגם 'אויבער חוכם' הרב כהנא, אתה חייב להסביר לי את הדברים, אני לא יוכל כבר לרדת ממך למטה לגנת, זה כבר יהיה בזיון כבוד התורה. בוא נמצא פינה לשבת, הוא אמר לי כשהוא עומד בדלת הכיתה ומקדיש לי דקה מזמנו, נשב ונשוחח. יופי, מצוין.

אבל אני חייב להזהיר אותך מראש, אתה מגיע לכאן עוד פעם! אתה מקבל עכשיו שיעורי בית וחוזר לכאן עם עבודה מסודרת.

טוב, חזרתי לתלמוד תורה. יש גם שיעורי בית. אתה חוזר לישיבה ומתחיל לנהל רישום, זה לא יומן, זה רישום תגובות. מרגע זה ואילך כל מה שיש לך להגיב או להגיד לחברים, בשיעור, למשגיח ואפילו להורים. לא דברי תורה, ולא שיחות, רק תגובות שלך לדברים של אחרים, אתה רושם הכל.

קל, לא? כן. צא לדרך.

מעולם לא ראינו מקבץ כזה. נדהמת, אבל הגעתי עם המקבץ למפגש השני עם הרב כהנא לאחר חודש ימים בלבד. זה הספיק לדעתי.

התנהגתי בדיוק כמו שביקש הרב כהנא, במקום להגיב, רשמתי לעצמי בפנקס קטן את התגובות שהיו על לשוני בכל מקרה ומקרה.

הרישומים היו נראים בערך כך: לאחר שיחה של המשגיח בישיבה: "מה הוא מבין, מה הוא מבלבל את השכל עם הרעיונות שלו, זה לא מעניין" תוך כדי שיחה עם חברים: "יוסי, סתם בחור טמבל ולא רציני, אל תתייחסו אליו".

בשיחה עם אבא: "מה, הבן של מלכה התארס? מי לקח אותו הוא ממש חלש" לאחר הערב של המשגיח: "אין לו במה התעסק רק בלחזק

קשה לך? זקוק לעזרה?

הישיבה

אנחנו לעזרתך בכל ענין ונושא בדרכך לעלות מעלה מעלה. צוות מורחב של 'זקוק הישיבה' לעזרתך בכל יום בשעות הערב

1-800-20-18-18

שיחת חינם